

— За да ви говоріж по-виятно, трѣба да ви кажж, че съмъ принуденъ да приемж и да признаш едно отъ двѣтѣ: или че Европейската дипломация е по-добра отъ русското пѣстунство, или че князъ Богориды е държалъ единъ политичк по-послѣдователнъ и въ народно отношение по-широкъ отъ тѣсноглавѣтъ политичк на принцъ Батемберга.

— Но ные какъ ще ся скарами. Така ли ся говори? Вы сте били министръ.

— Тъкмо за това, защото съмъ билъ министръ, знаїж работитѣ какъ сѫ были и виждамъ сега какъ сѫ, та за това съмъ и длѣженъ повечъ отъ всякого другого да говорї, да расправямъ и да исказвамъ мнѣнието си върху водението имъ.

На въпросътъ вы, така ли ся говори? азъ ще възразїж ами па така ли ся прави? ако съмъ билъ азъ министръ, младый принцъ е билъ и е князъ. Ако той, като избранъ отъ народа владѣтель, има право на уважение, ные бы имѣли право поне на изслушване, ако не на съжалѣние, като човѣци, които носимъ на плещытѣ си по 30 — 35 години дѣятельность за тозъ же народъ. Като ни подвъргнѫ изъ за нищо на прѣслѣдованието, не трѣбаше ли да му дойде на умъ това поне, че и ный, по народнѫ волѣ и съ него одобрењие, на него вѣтъ дни, бѣхмы министри, а мойтъ другаръ и състрадалецъ Цанковъ по неговъ прѣпорожкъ е управлявалъ странжтѣ още и като намѣстникъ. По нататъкъ, ако принцъ Батембергъ има за себе си престижътъ на избирачието, то и ный имамъ престижътъ на дѣлгытѣ служения въ приготвянието на тѣзи събития, които извадихѫ на лице самого него и го турихѫ на чело като князъ, като владѣтель и глава на единъ нововъздигнатъ държавѣ. Ако принцътъ Бѣлгарский князъ бы ся вгледалъ по-добрѣ въ повышението си, освѣнъ русското оржие и русскѣтъ кръвь, въ пидесталътъ на въсправението си, той безъ друго бы съзрѣлъ най здравитѣ подпорки туренъ отъ Цанкова, Славейкова и други. Ако най-послѣ, по разницѣ въ политическѣтѣ ни възгледы, състановло нуждѫ, необходимостъ, нашето отстранение и удалечението отъ отечеството ни, и тогазъ ные да ли смы заслужили таквъзъ чакъ жестоко прѣслѣдованието, каквото ни направи и слѣдува да ни прави? При всичкѣтѣ си патриотическѣ ревностъ, която може да не е по вкусътъ на принца нашъ, или на други, които и да е, ные никога не смы идвали до мнѣнието, че Бѣлгария може да